

(Ενδεικτικές Απαντήσεις)

A1. Ο Σίλιος Ιταλικός, ο επικός ποιητής, ήταν ένδοξος άνδρας. Τα δεκαεπτά βιβλία του για το δεύτερο Καρχηδονιακό πόλεμο είναι όμορφα. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του έμενε μόνιμα στην Καμπανία. [...] Επεδίωκε τη δόξα του Βιργιλίου και περιέβαλλε με αγάπη το πνεύμα του. Τον τιμούσε όπως το παιδί (τιμά) το δάσκαλο. Το μνημείο του, το οποίο βρισκόταν στη Νεάπολη, (το) θεωρούσε σαν ναό.

Όταν ο Άκκιος είχε έρθει από την πόλη Ρώμη (προς) στον Τάραντα, όπου ο Πακούβιος είχε αποσυρθεί σε μεγάλη ηλικία πια, κατέλυσε σε αυτόν. Ο Άκκιος, ο οποίος ήταν πολύ μικρότερος (ως προς) στην ηλικία, διάβασε σε αυτόν, επειδή (το) επιθυμούσε, την τραγωδία του, της οποίας το όνομα είναι «Ατρέας».

Για αυτό το λόγο στέλνει επιστολή η οποία ήταν γραμμένη με ελληνικά γράμματα. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, εάν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον ιμάντα (του) ακοντίου και να τη ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει ότι θα έρθει ο ίδιος μαζί με τις λεγεώνες γρήγορα. Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο. Αυτό τυχαία / κατά σύμπτωση καρφώθηκε σε (ένα) πύργο και τρεις ημέρες αργότερα γίνεται αντιληπτό από κάποιον στρατιώτη και μεταφέρεται στον Κικέρωνα. Εκείνος διαβάζει μέχρι το τέλος την επιστολή και παρακινεί τους στρατιώτες να ελπίζουν στη σωτηρία.

[Η μετάφραση ακολουθεί το πρότυπο του Ψηφιακού Εκπαιδευτικού Βοηθήματος].

B1α.
viro
liber
ea
nobis
Pacuvii
nomina
res
casuum
turri
salus

B1β.
pulchriore
plus / plurimum
parvus
celerrime

B2α.
futurus eras
tenendi
venturus
recedemus
desiderent
adeunto
potuerim
veritutum esse
conspiceris/-re

B2β. Praesens	defers
Imperfectum	deferebas
Futurum	deferes
Perfectum	detulisti
Plusquamperfectum	detuleras
Futurum Exactum	detuleris

Γ1α.

poeta: είναι ομοιόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός ως παράθεση στο **Silius Italicus**

cui: είναι **δοτική προσωπική κτητική** στο ρήμα **est**.

casu: είναι **επιρρηματικός προσδιορισμός, οργανική αφαιρετική του τρόπου** στο ρήμα **adhaesit**.

Γ1β.

Quam ob rem **epistula conscripta** Graecis litteris **a Caesare mittitur**.

Tertio post die **quidam miles hanc conspicit**.

Γ1γ.

Tarenti (απρόθετη γενική ονόματος πόλης που δηλώνει τη στάση σε τόπο. Επιλέγεται η χρήση της γενικής πτώσης, επειδή το Tarentum είναι ουσιαστικό β' κλίσης, ενικού αριθμού.)

Γ2α.

Postquam/Ubi/Simul/Ut Accius ex urbe Roma Tarentum **venit**.

Γ2β.

Το υποκείμενο του απαρεμφάτου **adfore** είναι το **se**. Ως προς την πτώση του τίθεται σε αιτιατική, διότι το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου τίθεται πάντα, είτε σε ταυτοπροσωπία είτε σε ετεροπροσωπία, σε αιτιατική και δεν παραλείπεται. **Παρατηρείται το φαινόμενο του λατινισμού σε ταυτοπροσωπία επί του ειδικού απαρεμφάτου.** Αυτό σημαίνει ότι το **se** ταυτίζεται νοηματικά με το υποκείμενο του ρήματος **scribit**, που είναι το **Caesar**, και τίθεται σε αιτιατική πτώση με τη μορφή της προσωπικής αντωνυμίας.

Γ2γ.

Δευτερεύουσα **ονοματική (ουσιαστική) βουλητική πρόταση**. Εκφέρεται με **υποτακτική**, καθώς το περιεχόμενο της βουλητικής πρότασης θεωρείται απλώς επιθυμητό, σε χρόνο **Παρατατικό** (*mitteret*), γιατί υπάρχει εξάρτηση από ρήμα ιστορικού χρόνου (*constituit*, θεωρείται ιστορικός παρακείμενος) και σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν. Ισχύει η ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων, δηλαδή η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της (απόλυτος συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση). Συντακτικά λειτουργεί ως **αντικείμενο του ρήματος constituit**.

Γ2δ.

Quia, quod, quoniam Gallus veritus erat. (Δηλώνουμε ότι η αιτιολογία είναι αντικειμενικά αποδεκτή).

Cum Gallus veritus esset. (Δηλώνουμε ότι η αιτιολογία θεωρείται αποτέλεσμα εσωτερικής λογικής διεργασίας).